

Budoucnost STEREOSKOPIE

Když jsem byl ještě malý kluk obdivoval jsem americké filmy, které zachycovaly prostředí kinosálů, ve kterých měli herci nasazeny jakési barevné brýle. O těchto brýlích jsem si myslel (díky dokonalým hereckým výkonům), že způsobují zázraky a divák je doslova vnořen do filmu, kde zažívá nezapomenutelné zážitky. V této době jsem netušil, že by něco podobného mohlo existovat i ve skutečnosti a považoval jsem tyto filmové scény za něco nereálného.

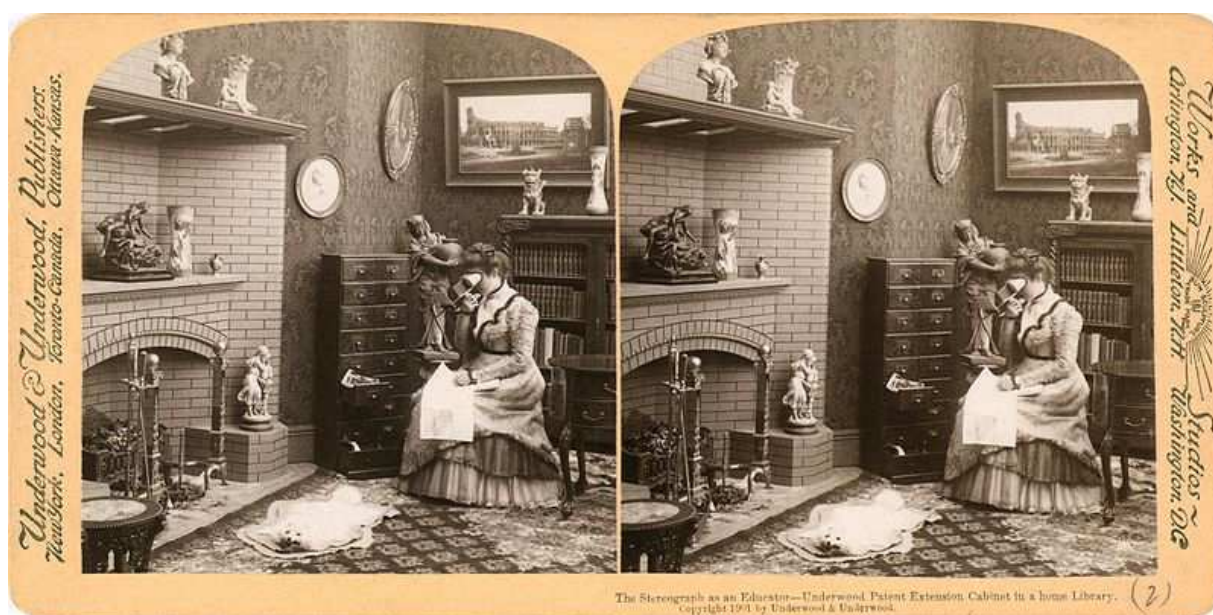
Uběhlo několik let, byl jsem o něco zkušenější a v České republice se objevila naprostá senzace. Bylo otevřeno 3D kino Imax, o kterém si v té době povídala snad celá republika (dobře, celá možná ne, ale mě to tak přišlo). Každý musel na vlastní kůži zažít jaké to je, když se člověk ocitne 50m pod vodní hladinou a z čista jasna na něho vyskočí žralok s nabroušenými zuby a snaží se Vás sežrat. V té době jsem bydlel přibližně 150km od tohoto skvostu. Už ani nevím proč, ale nepodařilo se mi přesvědčit mé rodiče, aby mě na toto kouzelné místo plné zázraků dovezli. Později na střední škole v Plzni, dostala paní učitelka výborný nápad, že si celá naše třída udělá výlet do Prahy, kde navštívíme onu technickou vymoženost a já se konečně dočkám dlouho očekávaného zážitku. Film, který jsme nakonec shlédli se jmenoval Nascar 3D. Jednalo se o dokument z prostředí automobilových závodů Nascar. Byl jsem ohromen velikostí promítaného plátna, zvukovými efekty a dodnes si pamatuji scénu, jak se předemnou rozmazaně (v té době jsem myslel, že za rozmazání může technologie) třepetá křížek, zavěšený na zrcátku v kabině jednoho z automobilů.

V roce 2010 se mi díky předmětu Multimédia naskytla možnost spolu s dalšími nadšenci natočit amaterský hudební videoklip využívající stereoskopické zobrazování. O tom jak samotná technologie funguje jsem neměl tušení. Do této doby jsem věděl akorát to, že člověk potřebuje speciální brýle. Jak jsem postupně objevoval principy, na kterých je stereoskopické zobrazování založeno, zjistil jsem, že člověk potřebuje mít obě oči zdravé, aby bylo docíleno výsledného prostorového efektu. Začalo mi pomalu docházet, že rozmazaný křížek, který jsem tenkrát viděl, nebyl způsoben vadou technologie, ale vadou mého pravého oka. Od mala trpím (možná silné slovo ☺) částečnou tupozrakostí pravého oka, což mi dovoluje vidět (resp. nevidět) věci z jiných úhlů pohledů a stereoskopie je jednou z těchto věcí. V praxi to při natáčení našeho video klipu vypadalo tak, že když jsem řekl, že určitá část je natočena v pořádku, tak nebyla. Naopak když jsem viděl dva rozmazené obrázky, ostatní členové byly z výsledku nadšeni ☺.

Možná díky této zrakové vadě začínám být trochu skeptický, když se rozhlédnu okolo sebe a vidím, jak je 3D technologie propagována ze všech různých koutů. Společnosti chrlí stereoskopická zařízení

jedno za druhým a přijde mi, že si člověk brzy nebude schopen umět vychutnat svůj oblíbený film či fotografii bez použití stereoskopické projekce.

Naprosto chápu, že díky těmto technologiím vydělá filmový průmysl mnohem více peněz. Lidé začínají čím dál tím více chodit do 3D kin za zážitkem, který jim ani 3D televize nebude moci kvůli svým rozměrům v současné době nabídnout. Mnohem více mě zarazilo, když jsem zjistil, že stereoskopické promítání začíná pronikat i do tzv. digitálních fotoarámečků. Vždycky jsem si myslel, že digitální fotografie by měla být statická a neměla by se snažit zobrazovat reálný svět ve 3D prostoru. Jak se ukázalo, mýlil jsem se. Podle Wikipedie [1] je princip stereoskopické fotografie znám již od konce 19. století, kdy francouzský optik Jules Duboscq zkonstruoval první stereo fotoaparát spolu se zařízením, které dokázalo takto pořízené fotografie promítat. V té době se rozpoutalo podobné „3D šílenství“, jaké známe dnes. Netrvalo dlouho a zájem masové společnosti o tuto technologii postupně upadal a lidé se navraceli zpátky ke standardnímu způsobu zobrazování. Z mého pohledu je jen otázkou času než současná společnost opět „vychladne“ a bude hledat další zábavnější způsoby, jak s fotografií pracovat. Ještě, že člověk neví, co ho čeká...

Fotografie 1 : Reklamní fotografie firmy Underwood & Underwood propagující stereoskopickou fotografii s heslem „Stereoskopie jako vychovatel“. Zdroj [1].

Josef Kortan
11. května 2011 v Praze

Zdroje:

- [1] : http://cs.wikipedia.org/wiki/3D_fotografie
- [2] : http://cs.wikipedia.org/wiki/Jules_Duboscq